

AANTEKENEN / PERSOONLIJK

[naam- en adresgegevens]

Datum:	21 oktober 2024	Behandelaar:	X
Ons kenmerk:	[kenmerk]	Telefoon:	[telefoonnummer]
Betreft:	Beslissing op bezwaar FSV Accountants + Adviseurs B.V.	E-mail:	bft.post@bureaufn.nl

Geachte [naam],

Bij brief van 21 mei 2024, door het Bureau Financieel Toezicht (hierna BFT) per post ontvangen op 23 mei 2024, heeft u namens uw cliënt 'FSV Accountants + Adviseurs B.V.' (hierna ook wel aangeduid als 'FSV' of 'de instelling') bezwaar gemaakt tegen het besluit van het BFT van 8 mei 2024, waarbij aan FSV een bestuurlijke boete is opgelegd (boetebesluit).

Hieronder volgen een weergave van het verloop van de procedure en het toepasselijke wettelijk kader. Daarna volgt de beslissing op uw bezwaar tegen het boetebesluit.

Verloop van de procedure

- Op 3 mei 2022 hebben toezichthouders van het BFT aangekondigd bij FSV een onderzoek te gaan verrichten naar de naleving van de Wwft. Dit onderzoek heeft vervolgens plaatsgevonden, waarna de resultaten van het onderzoek zijn neergelegd in het (definitieve) onderzoeksrapport van 5 december 2023.
- De afdeling Juridische Zaken / Handhaving heeft kennisgenomen van dit rapport en heeft aan FSV bij brief van 22 december 2023 het voornemen kenbaar gemaakt om een bestuurlijke boete op te leggen. Daarbij is FSV in de gelegenheid gesteld een zienswijze te geven.
- Op 19 januari 2024 heeft het BFT de schriftelijke zienswijze van FSV tegen dit voornemen ontvangen. Voorts heeft op 13 februari 2024 een zienswijzezitting plaatsgevonden ten kantore van het BFT.
- Op 8 mei 2024 heeft het BFT vervolgens het bestreden besluit genomen, waarbij aan FSV een bestuurlijke boete is opgelegd (boetebesluit).
- Bij brief van 21 mei 2024, door het BFT per post ontvangen op 23 mei 2024, heeft u namens FSV bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit. Op 1 juli 2024 heeft u de gronden aangevuld.

- U heeft hangende bezwaar tevens een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend bij de voorzieningenrechter, bestaande uit het opschorten van de openbaarmaking van de boetebeschikking totdat deze onherroepelijk is komen vast te staan.
- Bij bericht van 24 mei 2024 heeft het BFT de voorzieningenrechter, desgevraagd, medegedeeld dat publicatie van het boetebesluit achterwege blijft totdat de voorzieningenrechter uitspraak heeft gedaan op het verzoek.
- Op 25 juli 2024 heeft de voorzieningenrechter uitspraak (zaaknummer: [zaaknummer]) gedaan in die zin dat zij het verzoek om voorlopige voorziening gedeeltelijk toe heeft gewezen en BFT heeft opgedragen diverse passages in het boetebesluit onleesbaar te maken alvorens tot openbaarmaking over te gaan.
- Op 5 augustus 2024 heeft het BFT het boetebesluit openbaar gemaakt door dit, met inachtneming van het bepaalde in de uitspraak van de voorzieningenrechter, te publiceren op zijn website.
- Op 3 september 2024 heeft de hoorzitting in verband met uw bezwaren plaatsgevonden ten kantore van het BFT. Het verslag van de hoorzitting treft u aan als **bijlage 1** bij deze beslissing op bezwaar. De beslistermijn op het bezwaar is overigens met uw instemming (althans zonder tegenbericht) opgeschort geweest in verband met de behandeling van de zaak door de voorzieningenrechter.

Wettelijk kader

Voor het toepasselijk wettelijk kader verwijst het BFT u naar **bijlage 2** bij deze beslissing op bezwaar.

Beslissing op bezwaar tegen het boetebesluit

Met het bestreden boetebesluit is aan FSV een boete opgelegd van € [bedrag] wegens de volgende in het onderzoeksrapport geconstateerde overtredingen. Uit het onderzoeksrapport blijkt dat FSV in de dossiers A, B en C niet heeft voldaan aan de in artikel 3, eerste lid, van de Wwft neergelegde plicht om een cliëntenonderzoek te verrichten. Het cliëntenonderzoek is op bepaalde punten en momenten met onvoldoende diepgang uitgevoerd. In deze dossiers had FSV onvoldoende inzicht in de gewijzigde eigendoms- en zeggenschapsstructuur. Ook blijkt niet uit de dossiers wie bij de organisaties als de uiteindelijke belanghebbenden (UBO's) hadden moeten worden aangemerkt en werden de vertegenwoordigers niet geïdentificeerd en geverifieerd. Het voorgaande levert drie afzonderlijke overtredingen op van artikel 3 van de Wwft in samenhang gezien met artikel 33 van de Wwft. Daarnaast heeft BFT geconstateerd dat FSV in alle onderzochte dossiers heeft nagelaten om een voortdurende controle uit te oefenen op de zakelijke relatie en de transacties die tijdens deze relatie zijn verricht. Hiermee is sprake van vier overtredingen van de monitoringsplicht als bedoeld in artikel 3, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wwft. Bovendien bestond er volgens BFT aanleiding om in de vier onderzochte dossiers een hoger risico op witwassen aan te nemen en op grond daarvan een verscherpt cliëntenonderzoek te verrichten op grond van artikel 8 van de Wwft. Tot slot wordt (...) de afwaardering in het belang van D aangemerkt als ongebruikelijke transactie. FSV heeft ten onrechte nagelaten deze transactie te melden bij de FIU-NL. Daarmee heeft FSV de meldingsplicht van artikel 16, eerste lid, van de Wwft overtreden.

Het BFT heeft besloten de bezwaren van FSV tegen het boetebesluit gedeeltelijk gegrond te verklaren. Hieronder volgt de motivering.

Bezwaargronden

U heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende bezwaargronden aangevoerd.

Meldingsplicht

U betwist de door het BFT geconstateerde overtreding van de meldingsplicht ex artikel 16, eerste lid, van de Wwft en stelt dat het BFT ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat hiervan sprake zou zijn.

(...)

2. *Afwaardering van het belang in D*

Ten aanzien van de ongebruikelijke transactie, bestaand uit de afwaardering van het belang in D, voert u aan dat onduidelijkheid bestaat over het verwijt dan aan FSV wordt gemaakt. In het onderzoeksrapport staat namelijk dat het om de waardering van D gaat, terwijl in het boetebesluit gesteld wordt dat het gaat om de afwaardering van dat belang. Daarbij wordt een afwaardering niet genoemd als witwasindicator. Verder voert u aan dat de door het BFT genoemde voorbeelden bij de subjectieve indicator voornamelijk betrekking hebben op het verstrekken van onjuiste informatie door de klant en dat FSV hierin aanleiding heeft gezien om de klantrelatie op te zeggen, zodat haar geen of ten hoogste een verminderd verwijt kan worden gemaakt. Ook betoogt u dat E – die intern onderzoek bij FSV heeft gedaan naar aanleiding van de onderzoeken van BFT en AFM – FSV niet heeft gewezen op de meldingsplicht ten aanzien van de transactie.

Verwijtbaarheid

3.

De overige overtredingen heeft u niet betwist. U stelt echter dat deze niet althans in mindere mate aan FSV kunnen worden verweten. De overtredingen zijn namelijk het gevolg van het slecht functioneren van twee medewerkers, namelijk F en G. Zij hebben nagelaten hun werkzaamheden, waaronder het cliëntenonderzoek en dossiervorming, (goed) uit te voeren. Ondanks dat deze overtredingen zodoende plaats hebben gevonden en onopgemerkt zijn gebleven, bent u van oordeel dat het kwaliteitssysteem van FSV toereikend was. Als de betrokken personen conform het interne beleid (Kwaliteitshandboek) van FSV hadden gehandeld, had FSV eerder kunnen ingrijpen. Doordat de betreffende medewerkers dit hebben nagelaten, was het voor FSV niet mogelijk de mistanden eerder te adresseren. Zodra de signalen bekend werden heeft FSV adequaat ingegrepen en de nodige maatregelen binnen de organisatie genomen op het moment dat zij op de hoogte is geraakt van de tekortkomingen in de dossiers. Zo heeft FSV afscheid genomen van de betreffende medewerkers. Ook is in juni 2021 alsnog een verscherpt cliëntenonderzoek uitgevoerd bij C en zijn er meldingen gedaan, vragen gesteld, is de opdracht teruggegeven en uiteindelijk ook de klantrelatie beëindigd. In verband met het kwaliteitssysteem van FSV heeft volgens u voorts te gelden dat FSV de op grond van artikel 2d Wwft verplichte auditfunctie deugdelijk had ingevuld met de onderzoeken van de SRA. Zij mocht er, gelet op door u aangehaalde passages uit de 'Specifieke Leidraad naleving Wwft voor accountants 2018', opgesteld door het BFT, op vertrouwen dat dit toereikend was. Een gebrekkige auditfunctie kan FSV dan ook niet worden verweten. In verband met het ontbreken van verwijtbaarheid voert u verder aan dat FSV er ten tijde van de overtredingen niet mee bekend was dat sprake zou zijn van het eerder afstoten van dienstverlening met betrekking tot de betreffende cliënten door een big 4 kantoor. Ook met mediaberichten van latere datum kon FSV destijds niet bekend zijn.

Boetehoogte

U betoogt verder dat de boete moet worden verlaagd. Daarbij voert u ten eerste aan dat sprake is van een cumulerend effect waardoor de hoogte van de boete onevenredig is. Ten tweede voert u aan dat sprake is van een beperkte draagkracht, die maakt dat het BFT de boete conform zijn boetebeleid diende te baseren op het eigen vermogen van FSV in plaats van op de omzet. Voorts is onvoldoende rekening gehouden met het feit dat FSV reeds is gewaarschuwd door AFM en dat (...) reeds tuchtrechtelijk is veroordeeld door de Accountantskamer. Ook dient het tijdsverloop volgens u tot matiging van de boete te leiden.

4. *Cumulatie van overtredingen*

U stelt dat er sprake is van een cumulerend effect waardoor de hoogte van de boete onevenredig is. Het BFT heeft namelijk alle dossiers apart beoordeeld, terwijl er sprake is van één klantengroep bestaand uit ondernemingen die nauw verbonden en verweven zijn met elkaar en die dezelfde UBO hebben. Dit komt ten onrechte niet tot uitdrukking in de hoogte van de boete. Voorts heeft volgens u te gelden dat de overtredingen op elkaar voortborduren. Een manco bij het cliëntenonderzoek leidt tot een overtreding van de verplichting tot het verrichten van een verscherpt cliëntenonderzoek en de monitoringsverplichting. Daarmee zijn de overtredingen feitelijk terug te brengen tot één ommissie. Ook dit komt ten onrechte niet tot uitdrukking in de hoogte van de boete.

5. *Draagkracht*

U voert aan dat FSV de opgelegde boete niet kan dragen. De boete had daarom conform het boetebeleid van het BFT moeten worden gebaseerd op het eigen vermogen in plaats van op de omzet. Daarbij is van belang dat FSV in het peiljaar 2022 de controletak van de onderneming heeft afgestoten. De omzet die hiermee werd gerealiseerd, te weten € (bedrag) wordt dus niet meer gegenereerd en dient daarom in mindering te worden gebracht op de omzet die als uitgangspunt is genomen voor de hoogte van de boete. In het kader van het draagkrachtprincipe dient daarnaast ook de daadwerkelijke winst van FSV in aanmerking te worden genomen. In 2022 heeft FSV, samen met moedermaatschappij H geconsolideerd een verlies geleden van € (bedrag). Op basis van de conceptcijfers bedraagt het geconsolideerde resultaat in 2023 € (bedrag). Dit betekent dat FSV de opgelegde boete met de resultaten van de jaren 2022 en 2023 maar net kan betalen. Ook stelt u dat het BFT ten onrechte de liquiditeit van de onderneming niet heeft betrokken bij de bepaling van de hoogte van de boete. Die is onvoldoende om de boete te kunnen dragen.

Tot slot voert u nog een alternatieve berekeningswijze aan die het BFT volgens u had moeten hanteren voor de hoogte van de boete. Het BFT had namelijk voor de hoogte van de boete niet de totale omzet van FSV als uitgangspunt moeten nemen, maar alleen dat deel dat is gegenereerd door de controletak van FSV, het onderdeel van FSV waarbinnen de overtredingen hebben plaatsgevonden. U verwijst daarbij naar een uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 12 februari 2024 (ECLI:NL:RBROT:2023:12464), waarin 1/7^e deel van de groepsomzet werd opgelegd als boete.

Beoordeling n.a.v. bezwaar

Ten aanzien van de door u aangevoerde bezwaargronden overweegt het BFT als volgt.

Meldingsplicht

(...)

Ad 2. *Afwaardering van het belang in D*

Het BFT volgt u niet in uw betoog dat onduidelijk is welk verwijt gemaakt wordt. Uit het boetebesluit (pagina 7) volgt immers duidelijk dat de afwaardering van het belang wordt aangemerkt als ongebruikelijke transactie. Daarmee is geen sprake van een ondeugdelijke motivering. Uit de brief van FSV aan B van 24 december 2021 kan worden afgeleid dat FSV op dat moment al twijfels had over de waardering. De waardering van het belang in D en de signalen over die waardering riepen op zichzelf al vragen op, maar FSV diende in ieder geval bij de afwaardering deze transactie als ongebruikelijk aan te merken. De voorzieningenrechter heeft deze uitleg van het BFT ook gevolgd. Dat een afwaardering van een belang niet als zodanig is opgenomen als voorbeeld bij de subjectieve indicator uit de Specifieke leidraad BFT 2018, doet hier niet aan af. Er heeft namelijk te gelden dat door B eerder, in het kader van de controle door de accountant, onjuiste informatie is verstrekt. Bovendien is deze afwaardering – die aan te merken is als transactie in de zin van de Wwft – onder meer naar zijn aard en omvang ongebruikelijk. Ook staat niet ter discussie dat het werkelijke beeld van de jaarrekening niet overeenstemt met de onderliggende stukken. Reeds hierom had FSV de afwaardering als ongebruikelijke transactie moeten aanmerken en deze moeten melden. Uw betoog dat de voorbeelden die het BFT bij de subjectieve indicator heeft gehanteerd voornamelijk betrekking hebben op het verstrekken van onjuiste informatie door de klant en dat FSV hierin aanleiding heeft gezien om de klantrelatie op te zeggen, zodat haar geen of ten hoogste een verminderd verwijt kan worden gemaakt, doet niet af aan de meldingsplicht van FSV. Dit geldt eveneens voor het betoog dat E – die intern onderzoek bij FSV heeft gedaan naar aanleiding van de onderzoeken van BFT en AFM – FSV niet heeft gewezen op de meldingsplicht ten aanzien van de transactie. Er is immers sprake van een zelfstandige plicht van FSV om een transactie, waarvan zij op basis van de beschikbare informatie moet begrijpen dat deze ongebruikelijk is, te melden. Gezien het voorgaande, blijft de in het primaire besluit vastgelegde overtreding van artikel 16 van de Wwft betreffende de afwaardering van het belang in D onverkort staan.

Verwijtbaarheid

Ad 3.

Het BFT meent dat, anders dan u gesteld heeft, de geconstateerde overtredingen wel degelijk aan FSV kunnen worden toegerekend. Blijkens vaste rechtspraak, waaronder de uitspraak van het CBb van 3 juni 2014 (ECLI:NL:CBB:2014:200), volgt dat voor de vraag of toerekening kan plaatsvinden het van belang is of de gedraging die de overtreding oplevert heeft plaatsgevonden dan wel is verricht in de sfeer van de rechtspersoon. Hierbij zijn van belang de concrete omstandigheden van het geval, waaronder mede behoort de aard van de gedraging. Overige relevante omstandigheden in dit verband kunnen worden afgeleid uit het Drijfmet-arrest van de Hoge Raad van 21 oktober 2003 (ECLI:NL:HR:2003:AF7938). Onder verwijzing naar deze jurisprudentie, alsmede de uitspraak van 9 oktober 2019 van de rechtbank Rotterdam (ECLI:NL:RBROT:2019:8158), stelt het BFT zich dan ook op het standpunt dat het handelen van (...) aan FSV dient te worden toegerekend, waarmee de verwijtbaarheid een gegeven is. FSV heeft ten tijde van de verweten gedragingen namelijk nagelaten om voldoende maatregelen te treffen ter naleving van de Wwft door de medewerkers F en G, terwijl het wel verrichten van de wettelijk verplichte gedragingen behoort te passen binnen de normale bedrijfsvoering. Reeds hiermee is sprake van gedragingen die hebben plaatsgevonden in de sfeer van de rechtspersoon FSV en kunnen die gedragingen aan haar worden toegerekend (vgl. ook het arrest van de Hoge Raad van 24 januari 2012, ECLI:NL:HR:2012:BU5349). Daarenboven stelt BFT zich op het standpunt dat het kwaliteitssysteem ten tijde van de geconstateerde overtredingen binnen FSV niet toereikend functioneerde waardoor de geconstateerde overtredingen van de Wwft gedurende lange tijd onopgemerkt konden worden begaan door twee individuele medewerkers. Hierbij is bovendien van belang dat het ging om (samenhangende) dossiers waarbij sprake was van een complexe,

internationale structuur en waarbij grote transacties plaatsvonden en dat reeds bij aanvang van de klantrelatie bekend was dat de ondernemingen negatief in het nieuws waren geweest. Ook hierom kunnen de geconstateerde gedragingen aan FSV worden verweten. FSV beschikte ten tijde van de overtredingen voorts niet over een onafhankelijke auditfunctie. Daarnaast werd de compliance-functie uitgevoerd door een beleidsbepaler zelf met externe ondersteuning. Hiermee heeft FSV geen adequate invulling gegeven aan het 3 lijns-model, mede waardoor de geconstateerde overtredingen lange tijd hebben kunnen voortduren. Voor een uitgebreide toelichting op het vereiste 3 lijns-model en het ontbreken daarvan bij FSV, verwijst het BFT naar pagina 3 en 4 van zijn op 21 juni 2024 bij de voorzieningenrechter ingediende verweerschrift. De op grond van artikel 2d van de Wwft geldende eigen wettelijke verplichtingen van FSV in dit verband kunnen niet worden ingevuld door volledig te vertrouwen op reguliere audits van de SRA. De door u aangehaalde passages uit de 'Specifieke leidraad' maken dit niet anders en bieden voorts geen grond voor het oordeel dat FSV er zonder meer gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat reguliere audits van de SRA reeds een voldoende invulling waren van de wettelijk vereiste onafhankelijke auditfunctie. Op grond van het vorenstaande bestaat volgens het BFT geen grond voor het oordeel dat de overtredingen niet dan wel verminderd verwijtbaar zijn. Het BFT ziet dit standpunt bevestigd in de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 25 juli 2024.

Uw overige stellingen dat FSV niet bekend was met eerder afstoten van dienstverlening met betrekking tot de betreffende cliënten door een big 4 kantoor en dat zij evenmin bekend kon zijn met mediaberichten van latere datum, maken het voorgaande niet anders.

Dat FSV inmiddels herstel- en verbetermaatregelen heeft getroffen is een positieve ontwikkeling. Ook dit doet echter niet af aan het feit dat FSV destijds de Wwft verwijtbaar heeft overtreden.

Boetehoogte

Ad 4. Cumulatie van overtredingen

Het BFT volgt u niet in uw stelling dat de boetehoogte onevenredig is nu sprake is van een cumulerend effect. Er is volgens het BFT namelijk sprake van vier afzonderlijke dossiers. Dit betreffen vier verschillende vennootschappen die elk afzonderlijk beoordeeld moeten worden door FSV. De vennootschappen hebben verschillende activiteiten. Zo zit I in de lingerie en zit C in de olie- en gashandel. De vennootschappen zijn overigens in verschillende jaren cliënt geworden. Te weten 2012, 2015, 2017 en 2019. Voor de verschillende cliënten heeft FSV uiteenlopende opdrachten verricht. Ook heeft het BFT uiteenlopende overtredingen geconstateerd. Zo is er bijvoorbeeld geen verband tussen de constatering dat FSV uiterlijk bij de jaarrekening 2018 de obligatielening van € (bedrag) van A had moeten monitoren en het niet tijdig melden aan de FIU van de afwaardering van D. Dat de vennootschappen deel uit maakten van een internationale structuur en een link hadden met J maakt niet dat ze beschouwd kunnen worden als één cliënt en dat de verschillende overtredingen op een hoop kunnen worden geschoven. Voorts heeft het BFT in het onderzoeksrapport rekening gehouden met de gevallen waarin werkzaamheden in meerdere dossiers uitgevoerd hadden moeten worden (onderzoeksrapport nr. 29, p.7). Deze onderdelen zijn niet meegenomen in meerdere dossiers. Het BFT heeft hiermee dientengevolge rekening gehouden bij de vaststelling van de overtredingen. En ook in het boetebesluit is zodoende rekening gehouden met de gevallen waarin werkzaamheden in meerdere dossiers uitgevoerd hadden moeten worden. Het BFT ziet dit standpunt ook bevestigd in de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 25 juli 2024.

Ad 5. *Draagkracht*

Het BFT volgt u evenmin in uw stelling dat het zich voor de hoogte van de boete ten onrechte op de omzet en niet op het vermogen van FSV heeft gebaseerd. Niet is gebleken dat FSV de boete niet zou kunnen dragen. Evenmin heeft het BFT de omzet onjuist vastgesteld, zoals ook door de voorzieningenrechter is bevestigd in haar uitspraak van 25 juli 2024. U heeft in het bezwaarschrift aangedragen dat FSV samen met haar moedermaatschappij H in 2022 een geconsolideerd verlies van € (bedrag) heeft geleden. Uit de conceptcijfers (op 31 oktober 2023) heeft zij een positief geconsolideerd resultaat van € (bedrag) behaald. U heeft zich op het standpunt gesteld dat FSV de boete gelet op de resultaten van de jaren 2022 en 2023 maar net kan betalen en dat dit in strijd met het draagkrachtprincipe is. Reeds hieruit volgt echter dat FSV de opgelegde boete kan voldoen. Bovendien is het enkele gegeven dat er – als gevolg van de opgelegde boete – een mogelijk verlies gemaakt gaat worden, onvoldoende om reeds daarom een wanverhouding aan te nemen tussen de hoogte van de boete enerzijds en de draagkracht van FSV anderzijds. Evenmin is dit reden om een boete in zijn algemeenheid onevenredig te achten. Dit geldt ook voor uw betoog dat FSV door de hoogte van de boete liquiditeitsproblemen zal ondervinden. Daarbij heeft te gelden dat er ook de mogelijkheid bestaat om een betalingsregeling af te sluiten indien de betaling van de boete een (ernstig) beslag zou leggen op haar liquiditeitspositie. Gesteld noch gebleken is dat FSV ondanks deze mogelijkheid toch liquiditeitsproblemen zal ondervinden. Het enkele gegeven dat u stelt dat FSV hoge kosten heeft moeten maken voor de afhandeling van deze zaak en verschillende aflossingsverplichtingen heeft, is evenmin voldoende voor het oordeel dat er een wanverhouding bestaat tussen de hoogte van de boete en de ernst van de gedraging en de mate van verwijtbaarheid of tussen de hoogte van de boete en de draagkracht van FSV. Uw betoog slaagt dus niet. In hetgeen u heeft betoogd over de hoogte van de opgelegde boete ziet het BFT geen grond voor het oordeel dat de wijze waarop deze is vastgesteld onjuist is geweest.

Daarmee volgt het BFT u ook niet in uw betoog dat ten onrechte is nagelaten de omzet te verminderen met de in 2022 afgestoten controletak. Dat FSV momenteel niet meer beschikt over controletak en de daaruit voortvloeiende omzet, maakt op zichzelf niet dat zij door de hoogte van de boete onevenredig wordt getroffen en dat de boete moet worden verlaagd. Uitgangspunt is de totale omzet van de instelling ongeacht de activiteiten waarmee deze zijn behaald (vgl. rechtbank Rotterdam 15 mei 2020, ECLI:NL:RBROT:2020:4258). Zou uw standpunt worden gevolgd, dan zou dit onder omstandigheden ernstig afbreuk kunnen doen aan het punitieve karakter van de boete. Ook dit betoog kan dus niet leiden tot het oordeel dat de hoogte van de boete onjuist is vastgesteld.

Nu er geen grond is voor het oordeel dat de wijze waarop de hoogte van de boete (met inachtneming van het boetebeleid) is vastgesteld onjuist is, bestaat er reeds geen aanleiding om de door u (ook overigens) voorgestelde alternatieve berekeningswijze van de hoogte van de omzet te volgen. Het BFT heeft de hoogte van de omzet reeds op juiste wijze vastgesteld. De door u aangehaalde uitspraak van de rechtbank Rotterdam van 12 februari 2024 maakt dit niet anders. In de desbetreffende casus was, anders dan bij FSV, de hoogte van de omzet van de instelling onbekend en diende deze te worden vastgesteld aan de hand van het aandeel van de instelling in de groepsomzet.

Conclusie boetehoogte

Het BFT concludeert op grond van het vorenstaande dat de boetehoogte op de juiste wijze is vastgesteld. In de door FSV aangedragen argumenten, waaronder cumulatie van overtredingen en draagkracht, ziet het BFT geen aanleiding de boete te matigen. Het BFT benadrukt voorts dat de boete op grond van diverse omstandigheden, ongeacht de ernst van de verweten overtredingen, reeds sterk gematigd is (van in beginsel (percentage) van de omzet tot (percentage) van de omzet).

Blijkens het boetevoornemen en het bestreden boetebesluit is reeds rekening gehouden met het feit dat FSV haar Wta-vergunning heeft ingeleverd en de betrokken medewerkers niet meer bij haar werkzaam zijn. Voorts is het BFT uitgegaan van een omzet van € (bedrag) in 2022 en niet van de hogere omzet van € (bedrag) die FSV stelt te hebben gerealiseerd in 2022. Het BFT heeft hiertoe aanleiding gezien omdat FSV allerlei herstel- en verbetermaatregelen heeft getroffen en een positieve ontwikkeling heeft laten zien die vertrouwen geeft en het AFM ook al een onderzoek bij FSV heeft verricht. Voor verdere matiging ziet het BFT in de door u aangedragen omstandigheden geen aanleiding. En matiging van de boete wegens de gestelde lange duur van de procedure is niet aan de orde nu geen sprake is van overschrijding van de redelijke termijn.

Niettegenstaande het voorgaande, ziet het BFT aanleiding om de opgelegde boete alsnog te matigen nu de overtreding (...) is komen te vervallen. Het gegeven dat een van de verweten overtredingen is komen te vervallen dient naar het oordeel van het BFT gevolgen te hebben voor de boetehoogte. Na het wegvallen van deze overtreding (...), blijven staan één overtreding van de meldingsplicht, vier overtredingen van de monitoringsverplichting, vier overtredingen van het verscherpt cliëntenonderzoek en drie overtredingen van het cliëntenonderzoek. (...) Het BFT ziet daarin aanleiding de boete (...) te verminderen. Dit leidt ertoe dat de opgelegde boete van € (bedrag) wordt gematigd tot € 133.559,-.

Kostenvergoeding

U heeft verzocht om kostenvergoeding in verband met de behandeling van het bezwaar.

Nu uw bezwaren gedeeltelijk gegrond worden verklaard en het bestreden besluit gedeeltelijk wordt herroepen, komt FSV op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb in aanmerking voor vergoeding van de kosten die zij in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken.

Met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht wordt aan FSV een bedrag toegekend van € 1.248,- (1 punt voor het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen tijdens de hoorzitting, waarde per punt € 624,-, wegingsfactor 1 = € 1.248,-).

Beslissing op bezwaar

Het BFT:

- verklaart uw bezwaren gedeeltelijk gegrond;
- herroept het bestreden boetebesluit van 8 mei 2024, voor zover dit besluit gebaseerd is op (...);
- herroept het bestreden besluit voor zover het de boetehoogte betreft en legt in de plaats daarvan aan 'FSV Accountants + Adviseurs B.V.' een boete van € 133.559,- op voor de overtredingen van artikel 3 van de Wwft (cliëntenonderzoek), artikel 3, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wwft (monitoringsverplichting), artikel 8 van de Wwft (verscherpt cliëntenonderzoek) en artikel 16 Wwft (meldingsplicht betreffende de afwaardering in het belang van D);
- bevestigt het bestreden besluit voor het overige;
- bepaalt dat aan 'FSV Accountants + Adviseurs B.V.' een kostenvergoeding wordt toegekend van € 1.248,-.

Datum: 21 oktober 2024
Ons Kenmerk: [kenmerk]

Beroep

Binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit kan een ieder wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken een beroepschrift indienen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Rotterdam. Het beroepschrift moet door de indiener zijn ondertekend en bevat tenminste zijn naam en adres, de dagtekening, omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht en de gronden waarop het beroepschrift rust. Voor het instellen van beroep wordt een griffierecht geheven.

Hoogachtend,

Bureau Financieel Toezicht,
de voorzitter van het bestuur,
voor deze,

(naam)